

A punt de ser major d'edat

El diari *Avui* es prepara per a una notable reconversió. Ho va anunciar en la festa de lliurament dels premis que porten el seu nom, un dels quals, l'Albert Viladot, va ser concedit al l'editor d'EL TEMPS, Eliseu Climent.

El diari *Avui* farà, a l'abril del 1994, divuit anys, la majoria d'edat, doncs, i vol aprofitar l'avinentesa per portar a terme una reforma important que el situï en la lluita per la majoria dels lectors de Catalunya. Així ho van explicar els directius del periòdic durant l'acte de lliurament dels premis que porten el seu nom. Aquests premis són convocats per Premsa Catalana, editora del diari, i per la Caixa de Manresa. Enguany eren els cinquens i es van celebrar amb un sopar a l'hotel Joan Carles I de Barcelona.

Davant unes sis-centes persones van desfilar per l'escenari els guanyadors de les diverses convocatòries. El premi *Avui*, per a un recull d'articles, va anar a parar a mans de Joan Perucho. Aquest premi, dotat amb un milió de pessetes, Perucho el va agrair llegint un poema de gran impacte.

El segon premi de la nit va ser per a l'editor d'EL TEMPS, Eliseu Climent. Es tracta del premi Albert Viladot, adjudicat per primera vegada. El premi ha estat instituït per premiar persones que hagin dedicat la vida a la difusió dels mitjans de comunicació en català. Climent, en un llarg discurs d'agraïment, va revelar un fet poc conegut en la vida professional de Viladot: era una de les persones que més havien treballat per l'arribada de les emissions de TV3 al País Valencià. Per això va dir que se sentia molt honorat amb la distinció. El premi, l'hi va lliurar personalment la vídua d'Albert Viladot.

Durant la vetllada també foren concedits els premis Endavant, de ràdio i televisió, que van anar a parar a dues figures molt populars: Mikimoto i Joaquim Maria Puyal. Els guardons, atribuïts per votació popular, foren lliurats pel batlle de Perpinyà. Mikimoto va dir que estava molt content perquè era el primer premi que guanyava i, a més, per votació popular; però també molt trist perquè, segons les bases, ja no el podria tornar a guanyar. Joaquim Maria Puyal, per la seva banda,

Dalt, Eliseu Climent durant l'acte. Joan Perucho (baix) fou un altre dels premiats.

va recordar els complicats inicis de la transmissió de futbol en català i va recordar que és molt important que "Futbol a Catalunya Ràdio" sigui ara el més escoltat, sense necessitat de recórrer a la consciència lingüística.

Altres premis adjudicats foren el premi Agustí Centelles, de periodisme gràfic, concedit a Guillermo Moliner; el de l'Associació de Premsa Comarcal, que fou per a Jaume Singla, de la *Veu de l'Anoia*; el Laia González, per a treballs inèdits de joves de menys de trenta anys, atribuït a Adriana Clivillé i Mireia Margenat; i el premi Pere Calders, de contes, que va guanyar Vanessa Bermejo amb *Adagio a*

les dotze, una obra sobre la guerra a Sarajevo. Aquest premi, fou donat personalment per Pere Calders.

Finalment, i per primer cop, fou concedit el premi Endavant de publicitat que premia el millor anunci, o campanya d'anuncis, en català. Tres van ser els guanyadors: Bassat Ogilvy & Mather per la campanya de l'Illa Diagonal Winterthur; Augusta BTT per Estrella Dorada Damm; i Casadevall Pedreno per la Creu Roja. Els follets de la impremta –de l'electrònica en aquest cas–, van equivocar la llengua de l'anunci de cerveses, situació que la conductora de l'acte, Sílvia Coppulo, va acabar capgirant.

Martí Arnau